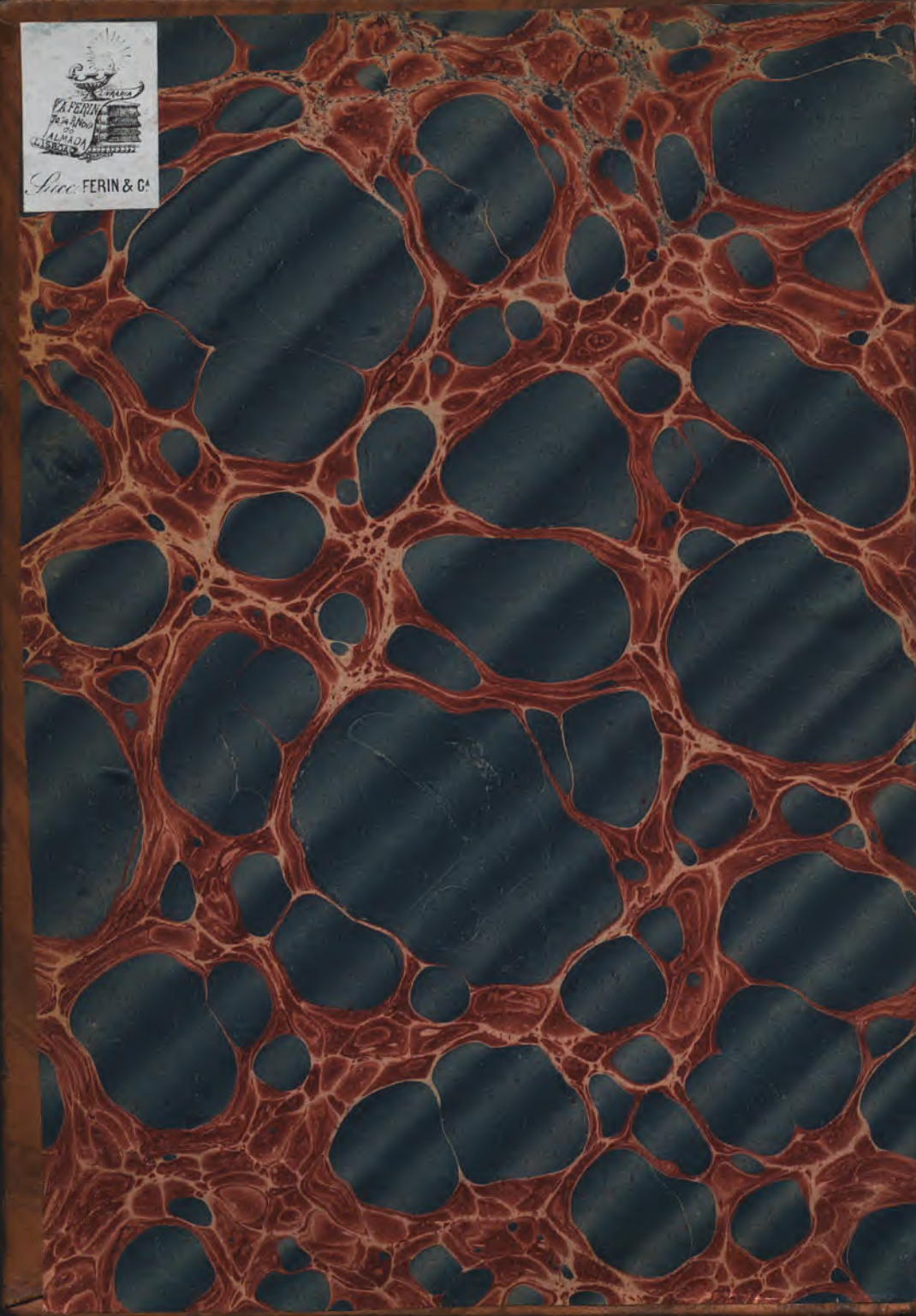

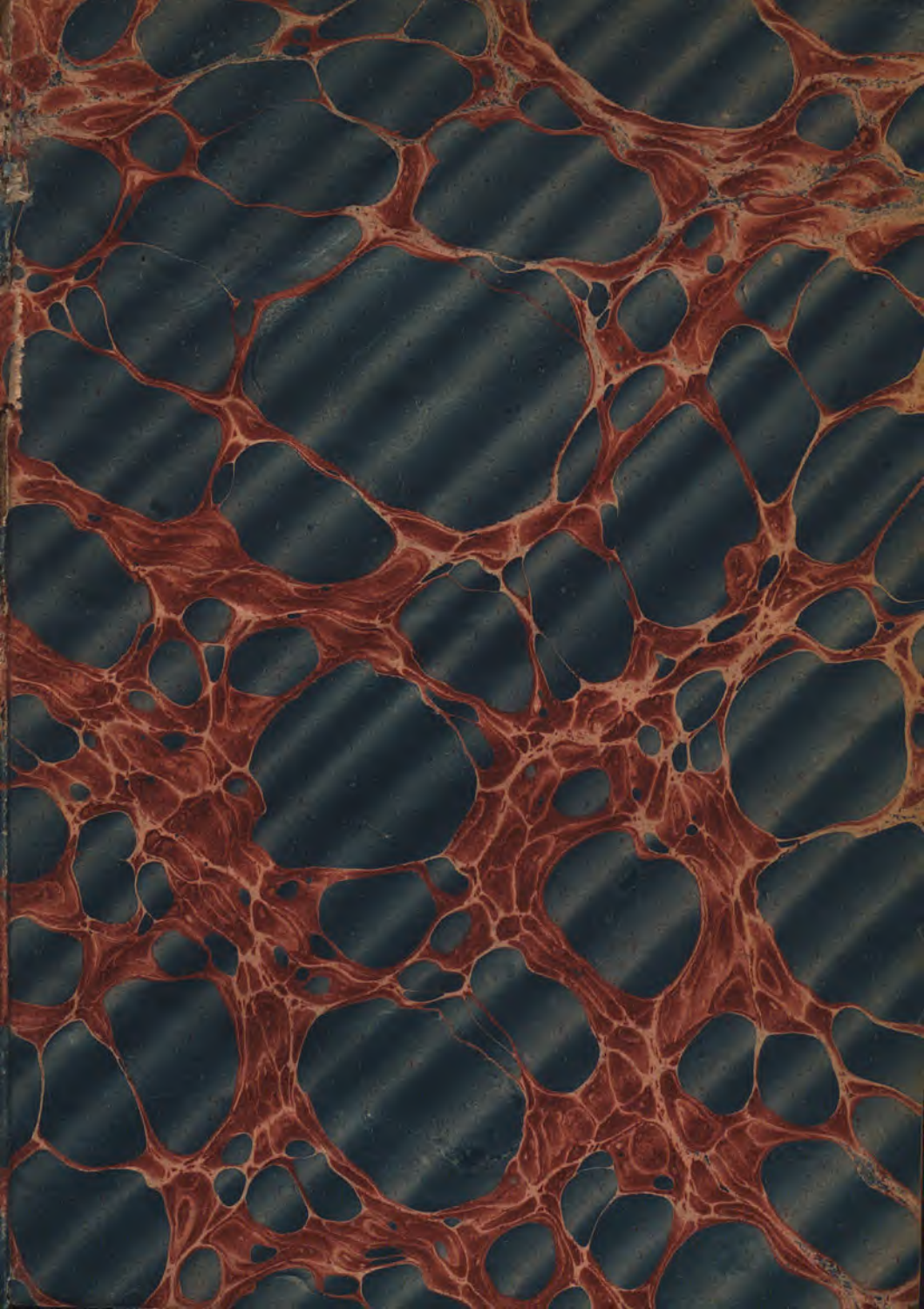

CASA DE LA FERIN
FRANCO
ALMADA
CALBOTA

Succ. FERIN & Co

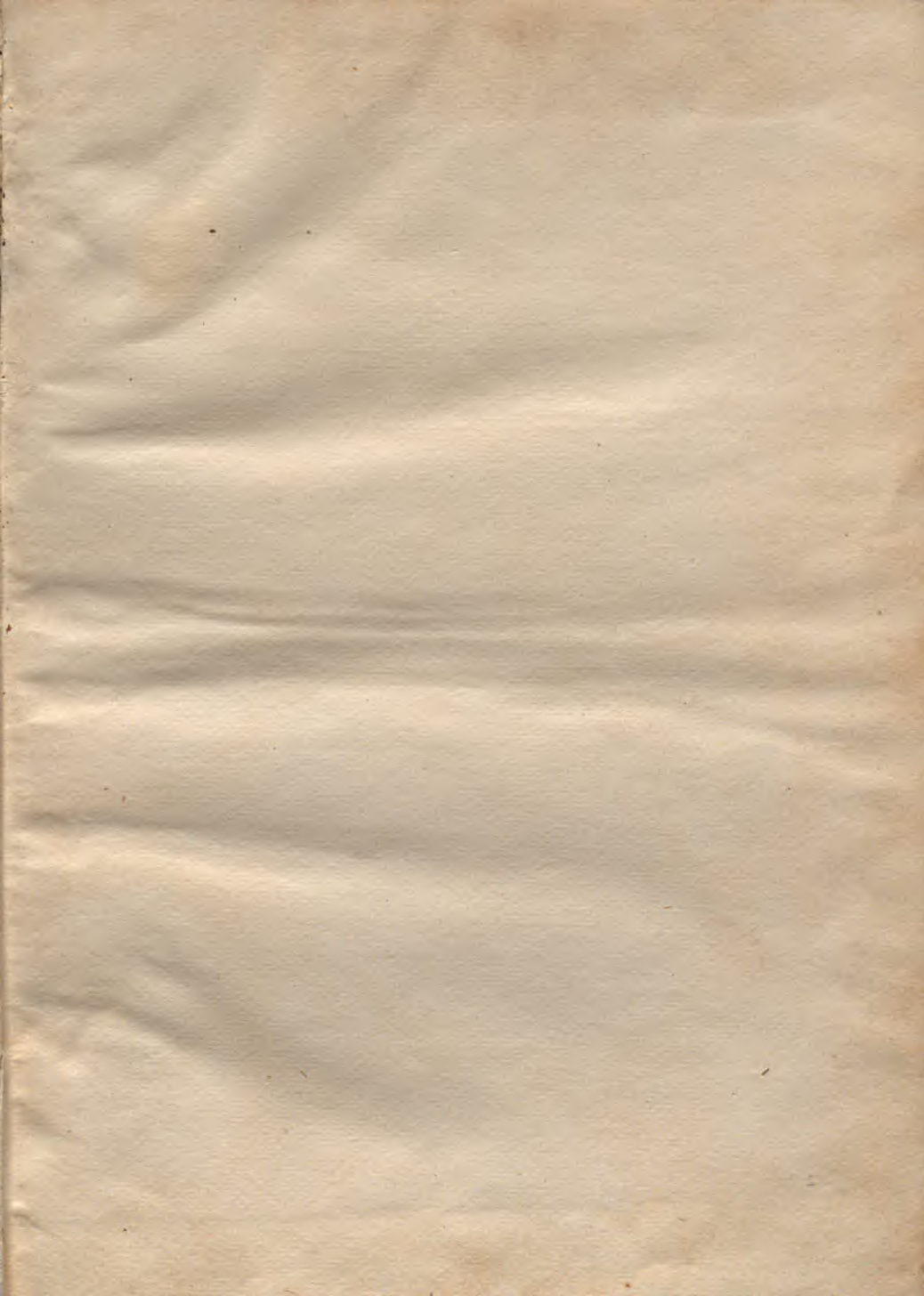

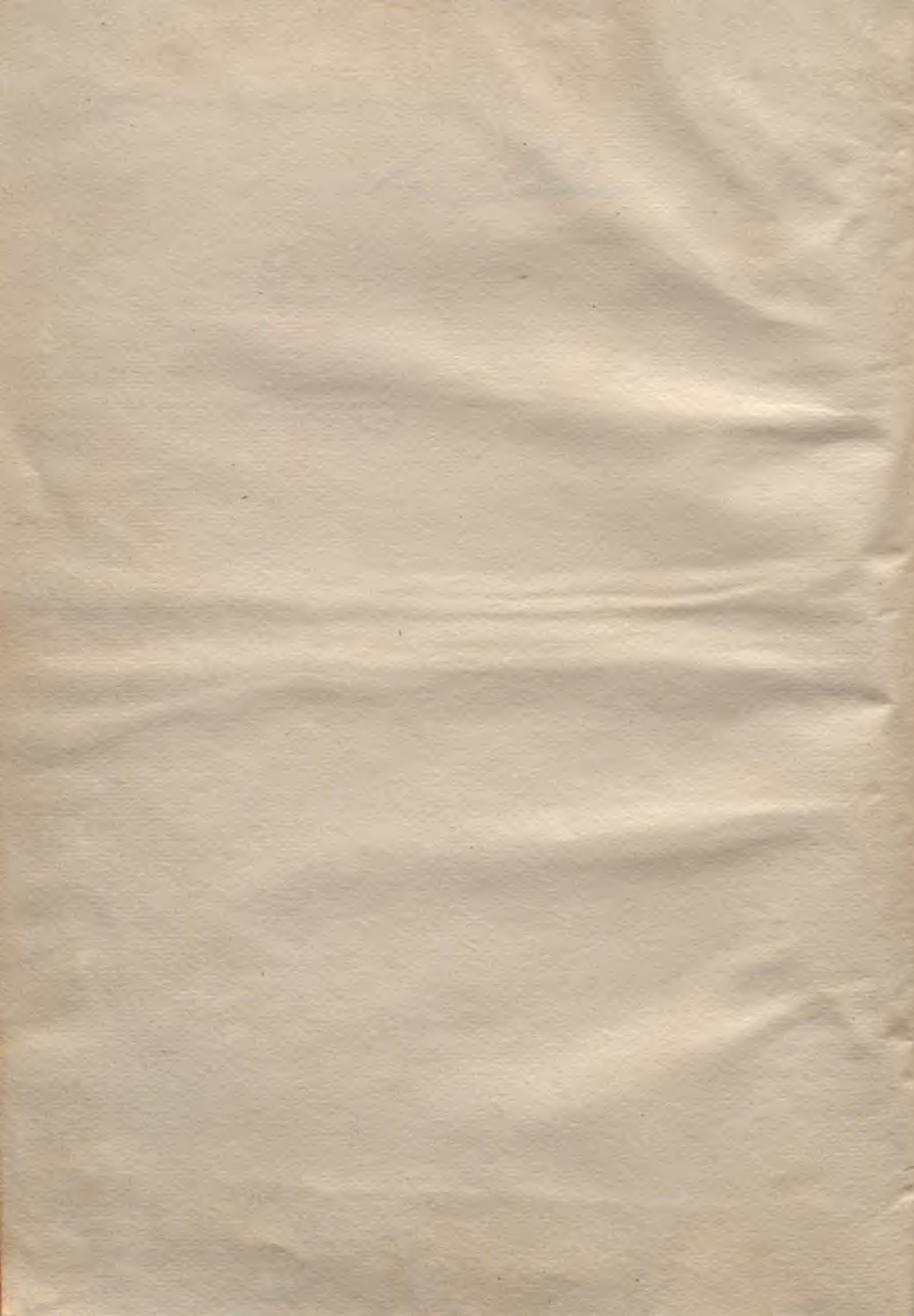

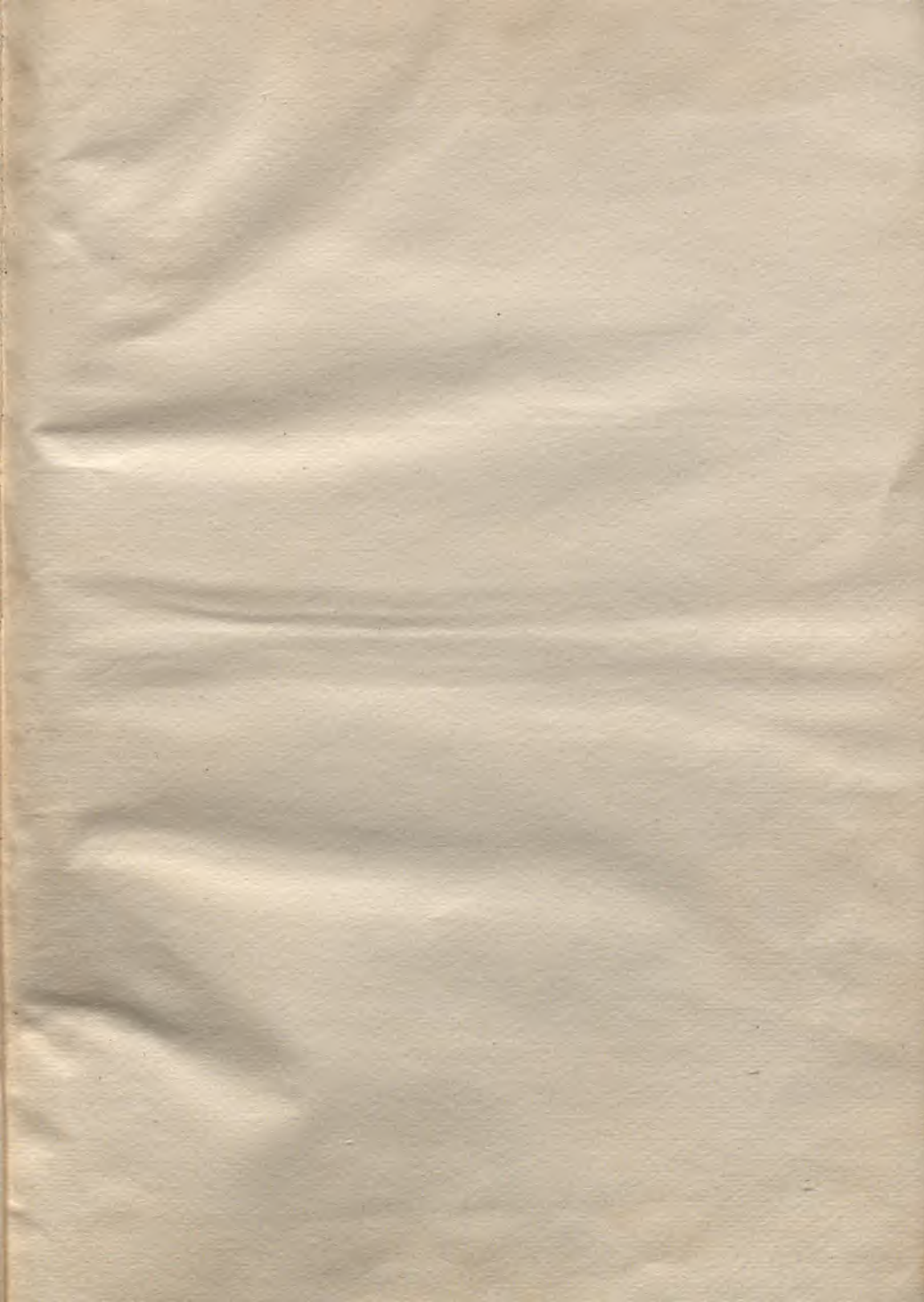
no. 420

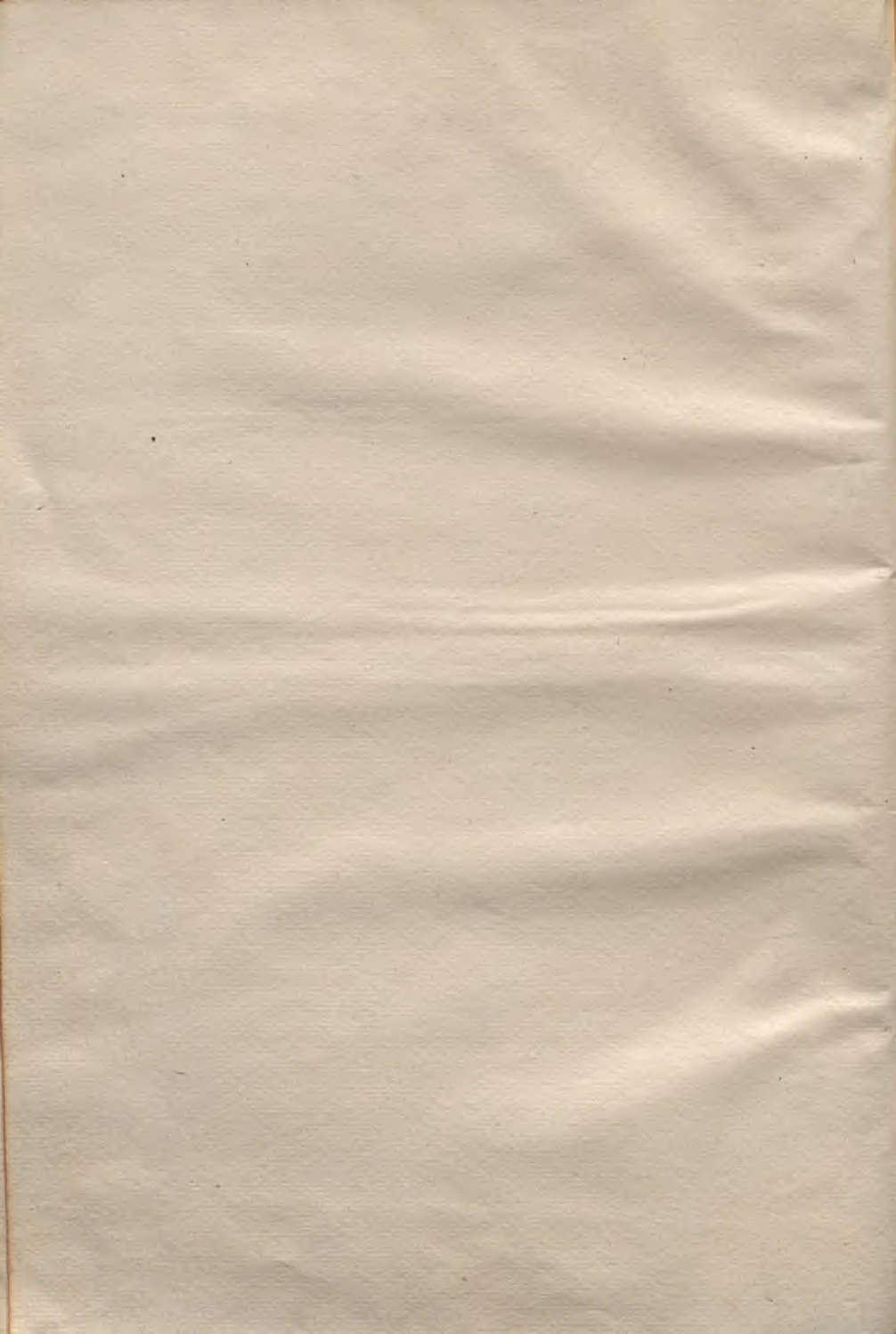
Inc
500

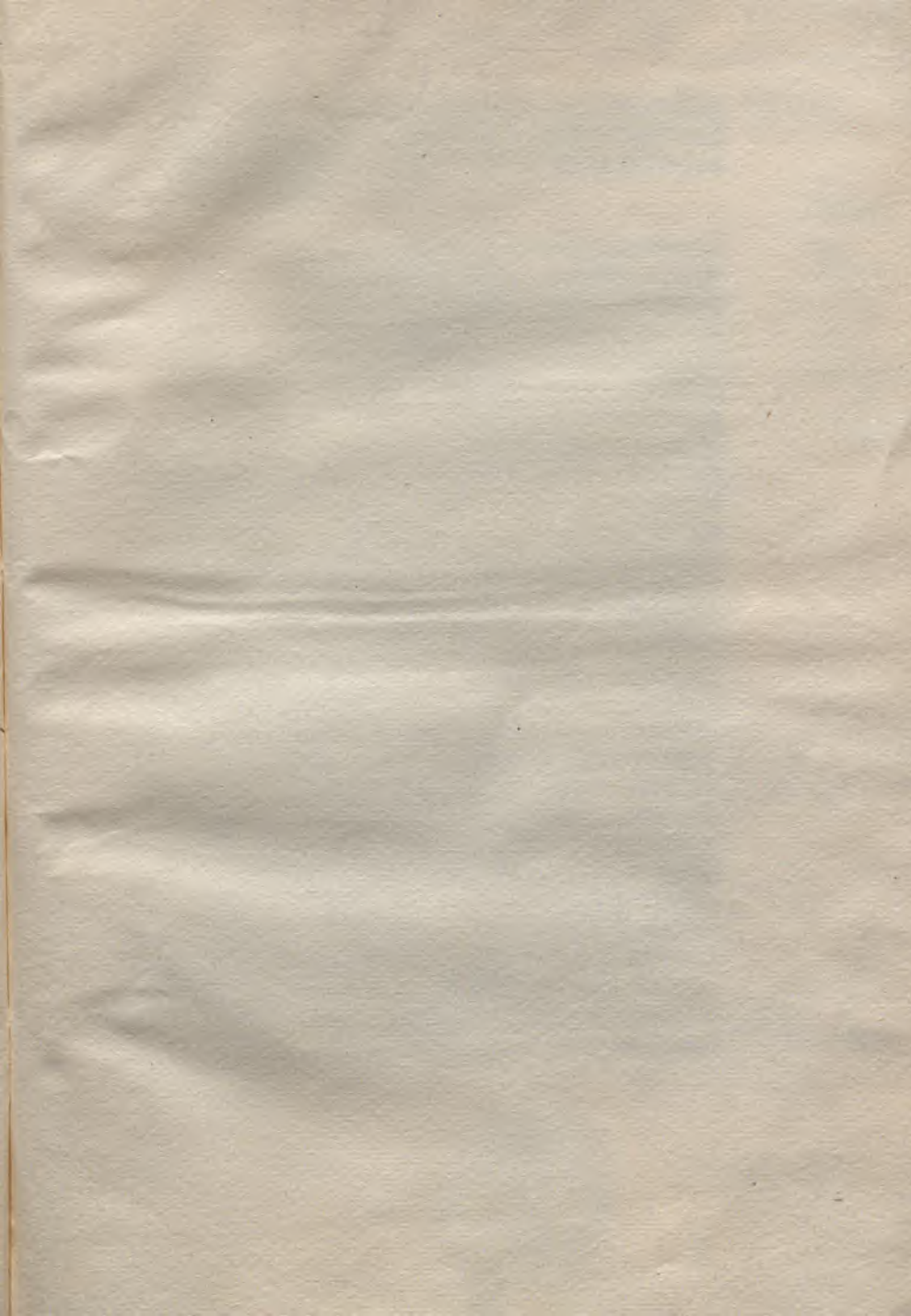

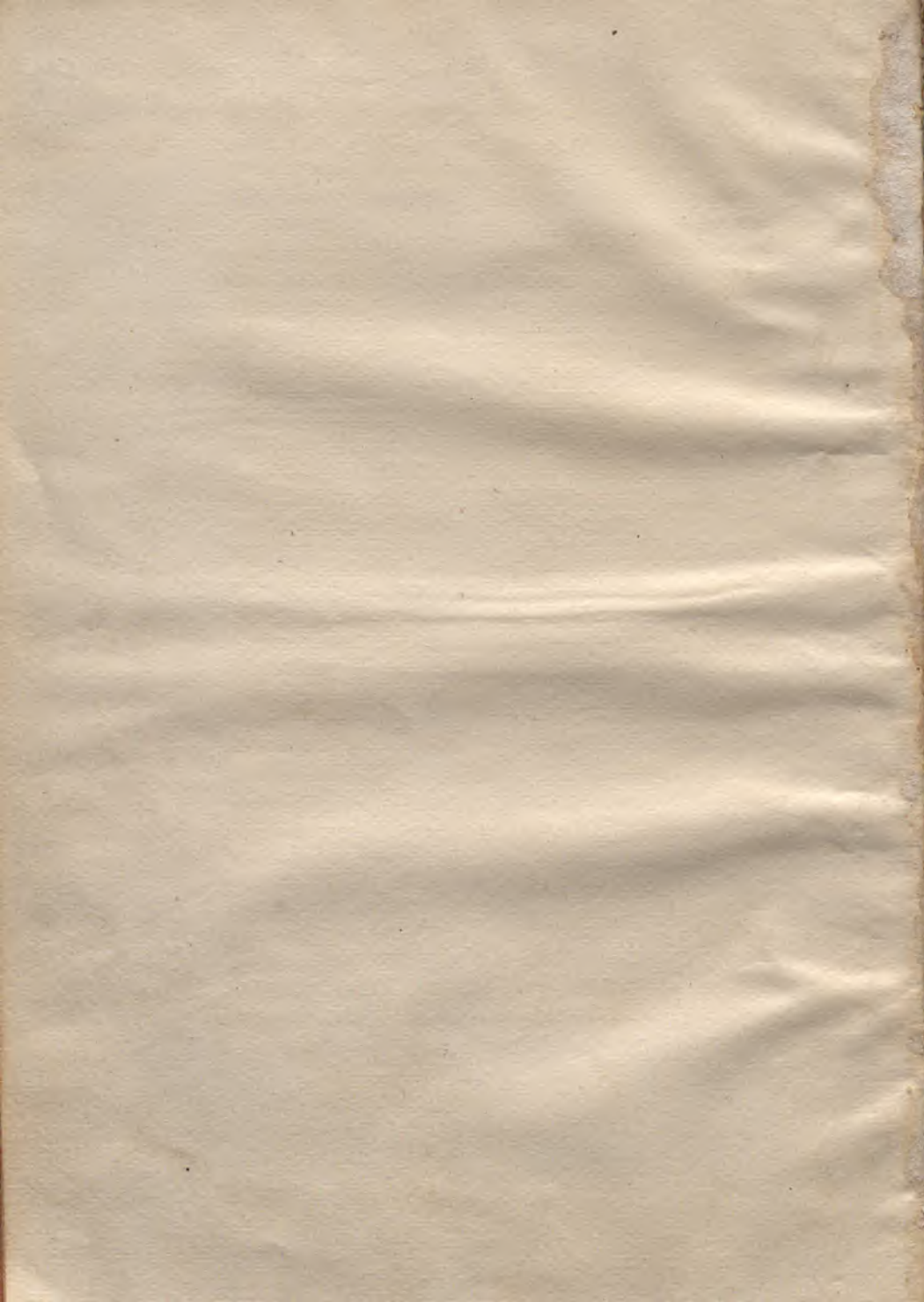

laborare ut saltem nostra tenuis opera omnibus par-
eret. Unde ne communis utilitatis: quo quid obsecro
per immortalem deum fedius inuidus: ut in te pius:
ut discipulis: omnibusque alijs ad quos libellus pote-
rit deuolare graciosus haberet: eum tuo nomine pub-
licare volui. Quia in re sacerdotibus qui hec aliunde
non habuerunt fructum non mediocre allatum video.
Istis itaque illectus libellum: quem unum penes me sal-
mantice ubi me litterariam rem profiteri re non later
esse non dubito: ocludere non sum passus. Cumque ta-
quam si baptismatis fonte esset renatus nomine: quod
extertus in. c. presbiter. nonagesima. j. distinctione ver-
bis sumpsit decorauit. probat ille textus ad quod etiam ab
huius opusculi auctore quisquis ille fuit adducitur.
Quorum persolucio est quedam seruitus: unde sa-
cerdotum seruitus merito illi sit nomen licebit. Acci-
pies igitur presul nobilissime quod tibi iure optimo
precipue mittitur. Quia re omnium meorum gubernato-
rem semper agnoui: et habuisse gaudeo. Unde quan-
tum litterulis nostris consequi poterimus id omnes si-
modo quid erit: ad arbitrium tuum quoniam me sem-
per amasti libentissime conferemus. Vale. Ex urbe
Salmantica idibus marcijs. Anno vero a salutife-
ra christi natiuitate. MD. cccc. lxxvj.

Ine

500

2

Zibellus qui sacerdotum seruitus inscribitur de
sacrarum hozarū persolutione lege foeliciter.

Septies in die laudem dixi tibi. psal.
Quāuis deus semper et in omni tem-
pore a nobis sit laudandus et bene-
dicendus. Congruis tamē hozis ab
ecclesia ordinatis et statutis speciali-
ter a nobis est laudandus. De quo

psal. cxyiij.

potest sumi verbum preallegatum scilicet Septies in
die. 7 cef. Nam ibi scribitur hozarum sufficiencia: cau-
sa motiua seu inductiua: et intentio debita et recta.

Primo enim describitur hozarū sufficiencia cum pre-
mittitur. Septies. Unde dicit Leuitici. xvj. Aarō tol-
let de sanguine vituli et asperget digito septies con-
tra propitiatorii ad orientem. Aaron est quilibet di-
uino cultui deputatus qui non habet sortem tempora-
lium cum alijs tribubus israhel. Sed solum portio 7
sors eius est deus: hic digito idest instinctu spiritus sā-
cti sanguinem vituli idest sanguinem ihesu christi asp-
get septies idest per hozarū septem deuoram persolu-
tionem contra propitiatorii id est in conspectu propi-
ciationis diuine vt nobis deus propiciet. Hozre enim
canonice sunt septem tube quibus septem angeli cane-
bant. Et sunt septem candelabra ante dominū lucen-
tia: in quorū medio filius hominis existit. vt in Apo-
calipsi scribitur. Secundo describitur causa motiua
siue inductiua. Et hoc cum additur in die. Ad hozarū
enim deuoram persolutionem monere nos debet
q̄ christus in sua passione tota die et nocte sine inter-
missione pro nobis laborauit secundum illud psalmi.
Tota die contristatus ingrediebar. Et ideo nos tota
die idest septem hozarū temporibus statutis passionē
christi recolere debemus deuorc: vt secure in extremo

sufficiencia auctoris 7
hōs dicitur tunc dicitur in
probatur

leuitici. xvj.
hereditas

Septem can-
delabra. apo-
ca. primo.
septem tube.
apoca. viij. c.

psal. cxxviij.

psalmo.

subiicio christo dicere valeamus illud psal. Tota die
 expandi manus meas ad te. Tercio describitur inten- 9. 27. 112
 tio debita et recta et hoc cum subinfertur Laudem di-
 xi tibi. Hore enim canonice propter laudem humanā
 et vanam gloriam non sunt de cantāde sed ad dei lau-
 dem et gloriam. Cui soli secundum apostolum debe-
 tur honor et gloria: vt quilibet valeat dicere horas
 persoluendo. Per singulos dies benedicam tibi et lau-
 dabo nomen tuum in seculum seculi. Quilibet enim
 cum audierit pulsare campanam ad horaruz persolu-
 tionem nos inuitantem cogitare debet deuotamēte et
 dicere. Hoc signum magni regis est. Lamus et in-
 quiramus et ei munera offeramus. Dicitur ergo sep-
 ties in die laudem dixi tibi. Circa istam materiam vt
 in iure canonico reperitur quedaz sunt notanda. Pri-
 mo est notandum qualiter hore canonice dici debeāt.
 Debent enim celebrari et persolui deuote et studiose.
 Hāc hoc precipit in virtute scē obedientie de cele. mis.
 c. dolentes. Et ratio est quia deus plus respicit ani-
 mum quaz clamorem vocum. secundum illum versum
 Non clamor sed amor pulsatur in ore dei. Unde scribi-
 tur. de conse. di. v. c. Non mediocriter. Et est verbū
 beati Hieronimi. Non enim verbis tantum sed cor-
 de orandus est deus. Quapropter melior est septem
 psalmozum decantatio cum cordis puritate ac seren-
 itate et spiritali hilaritate quā tocius psalterij mo-
 dulatio cum anxietate cordis atq; tristitia. hec ibi.
 Unde nota secunduz Innocentium et Hostiensem. Q
 tunc homo non debet alijs intendere nisi necessitas vt
 utilitas que dilationē non capit cogat de alijs cogita-
 re. Verum tamen cum secundum Boetium. Cor ho-
 minis sit vagum et mobilius omni mobili non est sem-
 per adeo fortis homo q̄ tales cogitationes euitat.
 Unde in his non semper mortaliter peccat sed venia-

in cātico am-
brosij et au-
gustini.

hieronimus.

Innocentius:
hostiensis
boecius.

solacione oray p̄ oray

*h. c. non ad
inter. p̄ p̄
aliqua*

1. in hinc cognatione!

liter. Dum tamen quando percipit vitat tales cogitationes detrahentes remouere licet pluries relabatur. Et ideo dicit Host. sup dicta decretali doleres. percipinus quidam: q̄ hore canonice dicantur attentione et deuotione. Et si suadeamus id tamen in precepto non ponimus. sed solum caueant ne impedimentum deuotioni prestent. Nam semper deus paratus est dare deuotionem et gratiam: si homo paratus esset recipere. Secundo est notandum que sunt que deuotione in horis impediāt ita q̄ hore debite nō soluuntur. hec enim ponuntur in cle. graui extra de cele. mis. Et ibi late per Builbel. de monte laudum. et alibi. Et sunt septem. Primum impedimentum est quando dicuntur hore transcurrendo. nam hore canonice debent distincte et aperte legi ad intelligendum. Exemplo Esore. De quo dicitur q̄ legit librum legis distincte et aperte ad intelligendum. Et ad cuius lectionem aures vniuersi populi erant intente. Qui enim decarat vel horas vel lectiones aut aliquid huiusmodi legit toto suo conamine distincte et aperte debet canere et legere. Quatenus ipsemet similiter et audientes sensum verborum valeant percipere. Et ratio est quare in horis non est transcurrendum. nam cum quis transcurrendo horas dicit sensum verborum nec ipse leges perfecte percipit nec audientes percipere permittit. Ad tales enim transcurrentes et minus intelligibiliter voluntarie lectiones et huiusmodi legentes potest eborus dicere illud euangeliū. Colligere nobis parabolam hanc. Nam parabolice videtur loqui. Circa istam materiam nota secundum Innocentium q̄ qui est in diuinis officijs non peccat si illud quod dicit nō intelligat sed cor suum ad deum erigat et illi psallar. Ex quo dicto potes colligere q̄ si quis lectionem vel huiusmodi in choro legat quam intelligere nequeas

hostiensis.

recedebat

septē sunt impedimenta q̄ in horis deuotionem impediunt. gnilbel. primum impedimentum

*et rō hō bimb
p̄ 40*

innocentius.

secundum im-
pedimentum

propter legentis impedimentum. Quod de hoc non oportet te habere conscientiam dummodo diligentiam ad intelligendum exhibeas: et cum deuotione audias. pro eo ut dictum est. Quod si quid ab aliquo legatur quod ipse non intelligit propter scientie defectum minime ei in peccatum reputatur. Secundum impedimentum est quando dicuntur uoxe sincopando: integre enim et complete uoxe canonice debent persolui. Nam ipsa persolutio seruitus appellatur. In seruitio enim alicui debito quilibet debet esse fidelis: ita quod nec apicem uel iota tam unum pretereat. xxj. distin. c. presbiter seruitus est Clericorum septem uoxarum officia qualibet die persolueri. Et ideo sicut ille qui alicui septem marcas qualibet die persolueri obligatur. Et si in soluendo aliquos denarios subtraheret ad plenum creditori non satisfaceret. Sic qui dicit uoxas deo debitas sincopando ex toto non satisfacet et ideo in hoc deum offendit. Hic nota quomodo dyabolus cuidam homini: in deuoto occurrens cum sacco ait illi se de uino collegio uenisse ubi asseruit se in sacco recollectisse dictiones et syllabas ibidem in diuino officio persincopando obmissas ut obmittentes in die iudicij de talibus negligencijs accusaret. Circa quod tamen aduertendum est. Quod si quis ex causa aliqua persincopando aliquem obmittit non peccat. Et si obmitteret totum psalmum non debet homo ad illum redire propter scandalum et impedimentum quod posset ex tali repetitione euenire. Debet enim facere tunc sicut ioculatores et in instrumentis musicis simul canentes quorum si aliquis in medijs ludis propter impedimentum partem cantilene uel notas aliquas omittat ceteris secum persallentibus easdem perficientibus id quod obmissum est non repetit: sed quod residuum fuerit cum ceteris secum persallentibus canit. Contra illud faciunt qui propter uersum uel

similitudo

verbū aliquod omiſſum reuertunt ſolum: impediunt
chorum et melodiā chozi confundunt per huiusmo-
di reuolutionem et repetitionem. Et de illa verifica-
tur illud pſalmiſte. Singularis ferus depaſtus eſt eā pſal. lxxix.

*ſicut bo
mili*

Simili modo facere debet q̄ ex negligentia propria ali-
quem verſum vel aliquid aliud omittit. Nam non de-
bet ad illud redire propter predictam cauſam. Negli-
entiam ſuā tamen debet confiteri tanq̄ de veniali et
non mortali. Sed videat q̄ nō ſit negligentia accurata
vel lata ſeu malicioſa. Nota hic etiam ſecundū magi-
ſtrum Henricuz de gandauo quolibeto ſuo. rj. q. xxix.
q̄ dum chorus dixit vnum verſum pſalmodie: et alij
alium ſinguli reputantur totum dixiſſe. et fatuū eſſet
ſuper hoc formare cōſciētā. Et quo dicto potes nota-
re q̄ fatuam illi habent conſciētiam qui illud qd̄ ab
officiario inchoatur vel legitur vel a cantore ſeu ab
alio intonatur vel ab aliquo ſeu ab aliquibus more
ſolito decantatur videlicet Collectam Capitulū Inui-
tatorium: verſum: verſiculum et ſimilia ſubmiſſa vo-
ce dicunt et repetunt. Sufficit enim ſic diuinum offici-
um perficere veluti ab eccleſia ordinatum ⁊ huc vſq̄
a ſanctis patribus eſt obſeruatum. Tercium impedimē-
tū eſt quando horis canonicis extranea vana propba-
na et in honeſta colloquia intermiſcentur. Et notabi-
liter dicit extranea vana: nā homo poteſt ad illa q̄rere
⁊ ad illa reſpōdere infra horas breuibus verbis que
ſūt intranea ⁊ vtilia. i. ad diuinū officiū ⁊ ad pſoluti-
onē horaz ſpectācia. Et ſi q̄s querat ab aliquo alio.
q̄s leget illā lectōnez vel a quo reſpōſoriū ſit incipiendū?
et hui⁹ mōi. Et ſi ſit ad illa reſpondeat. Iſta. n. ſpectāt
ad diuinū officiū ⁊ ideo licita ſūt fieri. Hāc ſz extra de
regu. iuris. quod non eſt licitum neceſſitas facit lici-
tus. Quia de extraneis id eſt de negocijs ſecularibus:
et vanis id eſt inutilibus nō licet. Et nota q̄ maxime

henricus
ſicut

terciū impe.

propbana et in honesta colloquia in diuino officio pro-
hibentur. nam si secundum euangelium de omni ver-
bo otioso quandocumque et vbi cumque dicto seu prolato
debeat reddi ratio in extremo iudicio: maxime tamen
reddetur quando in debito tempore et loco in congruo
videlicet infra officium diuinum et in loco deo dedica-
to propbana et in honesta verba proferuntur. Et si-
militer nota quod similiter dicit intermiscuntur. **P**ona-
tur enim quod aliquis omnia et singula ad diuinum offi-
cium pertinentia ante huiusmodi confabulationem seu
post officium intelligibiliter dicat peccat tamen quia
intermiscuit inutilia et vana. **Exemplum** huiusmo-
di si quis tibi prandium aliquod procurasset et multa fer-
cula honestari tue competentia ministrat. **Et** inter mi-
nistrationem seu apportionem aliquorum ferculorum
medio tempore aliquod feridum seu in mundum ad me-
sam ante oculos tuos posuisset puta buffonem vtrique
te ille offendisset. **Quamuis** etiam nullum ferculum
tibi competens abstraxisset simili modo est in propo-
sito. **Quartum** impedimentum est quando tarde ad cho-
rum venit aut ab ecclesia absque causa rationali ante
finem officij exit frequenter: et causa quare in diuino
officio fieri prohibetur. **Nam** in omni tempore duo
bona sunt facienda. **Primo** enim inuocandum est di-
uinum auxilium et adiutorium dei sine quo nihil bo-
ni incipere vel perficere possumus secundum quod sal-
uator dicebat discipulis suis. **Sine** me nihil potestis
facere. **Contra** quod faciunt qui ex quodam torpore
ac desidia post inceptum officium ad chorum conueni-
unt ac si dicant diuino adiutorio non indigemus. **La-**
bia nostra a nobis sunt quis deus noster est. **Tales** enim
non sunt solliciti ut in choro diuinum auxilium seu ad-
iutorium pro horis deuore persoluendis cum ceteris
inuocent dicentes et postulantes. **Domine** labia mea

exemplum.

quartum im-
pedimentum

iobannis xv

aperies. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Et illud deus in adiutorium meum intende. Qui enim temporalis et seculari domino loqui haberet reverentia tempus preueniret et ad loquendum cum eo diligenter se disponeret. Ideo ille qui cum deo suo loqui disponit tempus debet preuenire et ipsum expectare dicendo illud psalmiste. Expectans expectaui dominum et intendit mihi. Secundo de bono opere post eius summationem sunt deo gratiarum actiones referendae bona opera nostra ipse operat in nobis. Et ideo in fine horarum quia ipse deo cooperante deuote persoluimus dicimus et canimus Benedicamus domino. Et deo gratias. ut ei gratiarum actiones pro suis beneficijs referamus dicentes cum psalmista Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectum. Propterea hi qui tarde ad horarum et desideria conueniunt Et propter prolixitatem horarum ante finem recedunt minus perfecte officium diuinum persoluunt ac deum cui seruiunt offendunt. Et hic nota exemplum quomodo beatus Benedictus vidit quod diabolus quendam monachum per fimbriam vestium eius sepe de diuino officio eduxit. Circa hoc tamen est notandum quod si aliquis non interfuerit principio officij sine malicia non oportet ut a capite incipiat. Idem dicimus de fine: si ei inter esse non valeat. si tamen magnam partem neglexerit prudenter faceret si illud diceret. quod etiam Boetius dicit esse tutum. Quintum impedimentum est quando quis dicit horas aues secum ad horarum ducendo: aut portari faciendo seu canes venaticos secum ducendo. Ratio autem quare ista prohibeantur haec est. Quia deuote diuinum officium debet persolui ut dictum est et non distracto corde. Nam non ea que offeruntur sed voluntatem offerentium respicit deus. ut scribitur psalmi. q. j. odi. sed quicumque circa alia pro tunc se occupauerit

psal. xxxix.

20122

mythiante

stuarid

psal. xv.

stuarid

psal.

boetianis :
quintum im-
pedimentum

barma

b

efate. xxiij.

scilicet

scilicet

scilicet

scilicet

septimū pedi.

scilicet

diuinum officium deuote persoluere nequibit. ^{no potest} Qua
 propter tempore diuini officij circa opus aliquod ex-
 trinsecum seu manuale pro tunc non expediens nul- ^{memens}
 lus accusari debet. quia per huiusmodi deuotio in ho-
 mine tepescit. Contra tales em̄ querelādo ait dñs per
 propheta dicens. Populus hic labijs me honorat cor
 autem eius longe est a me: deus intuetur cor et plus
 aspiciet corda q̄ uerba. Unde dicitur. xxiij. di. c. cantantes.
 Quod in ecclesia cum cordis deuotione est cantandum: et
 theatrales cantus non sunt exercendi: q̄ non prouo-
 cant deuotionē. Propterea opera seruilia omnibus
 hominibus in diebus sollemnibus sunt prohibita. ne
 occasione illoꝝ quis incultu et seruitio dei pro tūc ab-
 strahatur. Ergo merito illi qui iugiter cultui diuino
 sunt mancipati ac occupati. Circa exteriora occupari
 non debent quando deo suo seruitiū ei debitū per sol-
 uere tenentur. Hec enī quinq̄ impedimenta predicta
 in allegata decretali graui plenius ponuntur ac pro-
 hibentur. Sextum impedimentū est q̄n quis beneficia-
 tus est in ecclesia et ipse horas dicit extra ecclesiaz vn-
 de dicitur. x. q. iij. c. vno. quod qui beneficiatus est in
 ecclesia teneretur officiare ipsum. Omnes enim cleri-
 ci eiusdem ecclesie debent in simul ad eam venire ut ip-
 sam officient. et similiter alij qui non sunt clerici eius-
 dem ecclesie quādo possunt potius debent dicere in ec-
 clesijs q̄ in alijs locis. Quia ecclesie ad hoc sunt de-
 putate de conse. dist. j. per totum. Possunt tñ clerici
 ex causa rōnabili abesse ecclesijs ut q̄n oportet eos in-
 tendere administrationi repaliū diuino suo diuino
 officii alias persoluerint. Et sic ministeriū absentium
 potest illis q̄ sunt in ecclesia. etiā prodest illis q̄ sunt ex-
 tra ecclesiam in administratione cū oēs sunt unū corpus
 in diuinis. extra de consti. c. cū om̄s. Hora bic
 p̄ter quorūm instantias q̄ clericus in sacris oron-
^{subter}

modicum

bus existens vel beneficiatus tenetur ad horas: etiā
 si ab ecclesia tenuem vel nullā haberet sustentationes
 Argumentū huius habet. xxxij. q. v. horrendus. Ta
 lis enim cum aplo dicat. Scio habundare et penuriā
 pari et omnia possum in eo qui me confortat. Et ma
 nus sue si oporteat sibi necessaria ministrat. Et est tex
 tus in. c. clericus vincitū. 7. c. sequens. lxxxij. di. quod
 intellige sine officij detrimento. Septimū 7 ultimū im
 pedimentū est qñ qñs in choro existēs sine causa legat
 horas suas ceteris ibidē congregatis easdem deuore
 cantantibus pro eo vt alias oratoriūculas medio tēpore
 legere et dicere valeat sicut faciunt illi qui cū cōmuni
 ter cantatur legunt septē psalmos vel alia similia vo
 cem suam a choro furtiue subtrahentes. Tales. n. m
 n^o debite diuinū officiū persoluūt. Nam vt premisiū
 est illi qui ad aliquā eccliam spectant debent ipsum
 officiare 7 quotidianū officium psallere et non legere.
 Tandē in psalmo. In conspectu angelorū spallant ibi
 Debemus etiā sedētes in choro psallere in vñ. Unde
 etiā ait brūs Hiero. Ingratū est spūi scō qđ quid ob
 tuleris neglecto eo ad qđ teneris. Religiosus etiā duz
 diuinū officiū cōiter a choro psoluit faciēs aliqñs pu
 ras oratoriūculas vt dictū est. furtū cōmittit 7 de alie
 no deo oblationē facit. nā scōz iura ille cōmittit furtū
 q̄ realterius vti cōtra voluntatē illi⁹ qui est dūs rei
 Et ideo cū ois religiosus nec velle nec nolle habeat si
 sit sub manu ipi⁹ supioris. et ipse supior siue prelat⁹
 inferiorē 7 subditū suū velit psoluere horas cū ceteris
 psallēdo 7 cāntando. Subdit⁹ ac inferior vocē suaz q̄
 est ipi⁹ supioris tūc a chori officio ex pprio arbitrio
 subtrahēs furtū cōmittit. qz re alteri⁹ vtitur ad vsuz
 sibi concessuz cōtra mentē sui supioris. Et q̄uis ali
 qñs multas oroes medio tpe dū a choro psoluit diuinū
 officiū dicere 7 p̄ficere possit. ab h² mōi tñ orōnibus

ad p̄f. d. 21. h. 2.

uoluntate

qui ab ecclesia tenetur sustentatione ab eo

deur

septimū impe

psal. cxxxij.

spal. cxxxij.

hieronimus

subditū

subditū

psal. cxxxij.

debet abstinere et chorum iuuare. nā comune bonū sem-
p preferendū est singulari et similiter obedientia oia-
talia suplet. Quia quāvis malū ppter obedientiam
nō sit faciendū; est tñ ppter eā a bono abstinendū. vt
scribit. rj. q. ij. qd ergo. Et forte dicis et arguis. Vo-
cem bonā non habeo et ideo chorū iuuare nō possūz
propterea non canto cum ceteris. Respondeo q in tem-
plo dñi non solū erant vasa aurea sed etiā argentea et
erea. Et similr in organis non solū sunt parue fistule
et acute sed etiā magne grossum sonum emittētes que
etiā torā melodias in-tonant et inchoant. Sic voces
rhubales multū ornant melodiam. Ideo tales voces
a cōmunionē chori non sunt abstrahende. Nam quili-
bet scdm graciā sibi collatā creatori suo debet seruire
et fructū labiorū suozū debet ei reddere. Unde de his
dicitur in psalmo. Psallite dño in citbara et in voce
psalmi: et in rhibis ducilibus. et. Tercio et vltimo
notandū est quādo hore sunt dicende siue decantande
Dicendū est q debitis horis dici debent nisi utilitas
vel causa sublit. Tunc enim secundū magistrū henricū
de gandauo quolibeto suo. r. q. ij. potest quis dicere si
mul vsqz ad vesp̄as. Et de sero vesp̄as cum cōple-
torio. Et similiter quādo dicunt matutine de nocte se-
cundū q ip̄e ibidem narrat. Prima cū matutinis for-
te dici potest qz hoc consuetū est et in capella dñi pape
vt dicit. Innocentius q quādociqz hore noctis dicū-
tur matutine continue sub eadē preterito dicif prima.
Hec offiia mgi Henricus de gandauo ibidē. Etiam
qui habet legitimā causā potest dicere matutinas se-
quentes diei sero. Si vero hoc quis faciat propter la-
sciuiam vt quietis somno lasciuie et voluptati vacet
non est absqz peccato. Nota hic secundū Petrū de pa-
luda in quarto suo. q qui omisit vnam horā pura ter-
ciam dicit horam seu horas sequentes non oportet qd

psal. lxxvij.

innocentius.

henricus

petrus de pa.

dicat alias sequeres iterato sed sufficit sola omiffa di
 cere dum recolit alijs rite dictis non reperitis. Hora
 etia secundū Guilb. q̄ ille qui tenet ad horas cano-
 nicas si ex industria aliqua pretermittit sine necessita
 re infirmitatis. vel alicuius taliū nec aliquid in reco
 pensatione facit vel facere preponit. mortaliter pec
 cat iniuriam inferendo proximo cui pro tpalibus nō
 refundit spiritualia. presertim cū ad hoc ex precepto
 ecclesie teneat ⁊ quāto pluries quis sic omittit tanto
 grauius peccat. Dixi aut̄ ex industria qz si ex obliui
 one omittit nō peccat mortaliter ymo si illa obliuio
 causatur ex legitima causa credo q̄ non sit peccatum
 Hora etia q̄ illi peccant q̄ horas suas scōz ordinariū
 suū et scōm regulā suam nō seruāt. Sicut faciunt illi
 qui faciunt festum de aliquo sancto qm̄ nocturnū tene
 re deberent. Quamuis etiam ipsum nō ex pigritia seu
 desidia sed ex deuotione faciūt Per auctoritatē beati
 Hieronimi pre allegatā. Nam ingrātū est spiritui scō
 quicqd̄ detuleris neglecto eo ad qd̄ teneris qz si quis
 deberet dicere primā ⁊ pro psalmo. Deus in noie tuo
 diceret psalmiz. Attēdite variādo ordinē quō satisfā
 ceret sic variādo ymo erraret ppter rationem iam di
 ctam: quia tenet dicere qd̄ est debitū non quod est sibi
 placitū. Postremo nota de infirmis quo ad horas di
 cendas qd̄ infirmi bene excusantur a dicēdo horas et
 similiter ab audiendo vt dicit Hosti. sed talis debet
 esse infirmitas in qua directe vel occasionaliter sibi ob
 esset vel obesse timeretur si celebrationi diuinorū inter
 esset. Talibus infirmis non est lex posita. extra de ob
 se. iei. c. consiliū. Hora etia scōm Hosti. qd̄ si sit tā
 infirmitas qd̄ ex toto impediāt infirmū tunc talis
 infirmus non tenetur horas dicere post cōualescentiā
 nec penitentiā ex necessitate agere. Si tū ex deuotiōe
 facere velit non repbatur vbi vero se infirmū finxerit

guilbelmus.

hieronimus.

hostiensis.

hostiensis.

et facere potuit et neglexit certū est q̄ tenet cōfiteri et pe-
nitentiā agere. Si etiā cēt verus quartanus talis mo-
dica et tolerabilis infirmitas quo nō obstante alia sua
negocia q̄s pcuraret. Secus esset de excusatiōe boza-
rū. Et sicut Jacob seruiuit pro Rachel septē annis et
et ipam tandē obtinuit. sic q̄ septē bozas canonicas
deo persoluerit vitā eternā obtinebit. Quā nobis cō-
cedat q̄ sine fine viuūt et regnat: pater et filius et sp̄i-
tus sanctus. Amen.

De bozarū sacrarū libellus q̄ sacerdotū seruitus
inscribitur finitur.

Opusculū de vita et honestate et dignitate clericorū
tractans. a sancto Augustino editū incipit feliciter.

Venerāda sacerdotū dignitas ī quorū ma-
nib⁹ dei fili⁹ velud in utero d̄gis incarnat.
O felices sacerdotes si sacerdotatiter vive-
ritis. O celeste misterīū qd̄ per vos pater et filius et
sp̄s sanctus tam mirabiliter opantur super tam ineffa-
bili misterio v̄ro. Qd̄ vno eodēq̄ momēto idē deus
qui p̄sider in celo in manibus v̄ris est in sacrificio. Ce-
lum miratur horrescit infernus. cōtremescit dyabol⁹.
Reueres q̄ plurimū angelica celsitudo. Quid retribuā
dño vt taceam deceteris que tribuit mihi p̄ tā singu-
lari dōno sacerdotij mihi impenso. Qd̄ est datū opti-
et donū perfectū d̄bi gr̄a. Ille qui creauit me sine me
creat mediante me. Et ille qui ex nihilo cuncta creauit
sine me: si fas est dicere: dedit mihi creare se. O vene-
rabilīū sanctitudo manū. O felix exercitiū vbi tra-
ctat christū sacerdos dei filiū cuius deliciae sūt esse cū fi-
lijs hoim. O sacerdotes attēdite: maior est dignitas
vot is collata s̄q̄ angelis q̄ id̄ adorāt qd̄ vos cōficitis

nec ipsi cōficere possūt. **D** alitudo sapiēcie dei. **D** in
effabilis clemēcia saluatoris : qđ datū non est angelis
cōcessus est homini . Sacerdos hoc sacramentū ineffa-
bile cōficir: angelus cōficiēti sibi quasi famulus assi-
stit. **D** qđ venerabile qđ gliosuz qđ insigne fuit apud
antiquos nomē sacerdotij. Sed hodie qđ abiecti⁹ eo?
qđ vili⁹ qđ sacerdos ? Si aia cui⁹ libet iusti sedes dei
fir: multomagis sedes ⁊ templū esse debetis mūdū im-
maculatū. Si sepulchz ei⁹ gliosuz est in quo corp⁹ in-
cruit: gliosiora ⁊ digniora esse debēt corpa v̄ra quo ad
mortē in quib⁹ quortidie dignat⁹ habitare. Si btūs ē
venter qđ nouē mensib⁹ xpm̄ portauit ita ⁊ si nō tm̄ ta-
men brā debēt esse corda v̄ra in qbus eligit sibi hospi-
cium filius dei. Si beata sūt vbera qđ paruulus suxit
iradeber esse los beatūm quod carnem eius sumit ⁊
sanguinē fugit. Carnes ergo v̄ras cū timore eius con-
fringite ⁊ vobis diligēter puidete ne lingua loquēdo
qđ vocat de celo filiū dei loquat⁹ contra deū ⁊ ne manus
qđ iurunguntur sanguine xpi . polluat⁹ sanguine pec-
cati.

BERNARDUS.

sacerdos corpus i tuū quortie efficit sepulchrū
christi quomodo ex ore tuo progredif falsitas
p. qđ ingreditur veritas. Quomodo oculi tui
vident vanitatē quiq uortidie aspiciūt veritatē? Quō
manus tue extendūtur ad illicita qđ tenēt tenentē omnia
Qnō te repleas vino qui debes esse plenus deo. **E**nr la-
bijs tuis meretricē oscularis quibus oscularis es fi-
lium virgiuis. **D** iuda osculo filium hominis tradi-
disti.

§ F I N I S

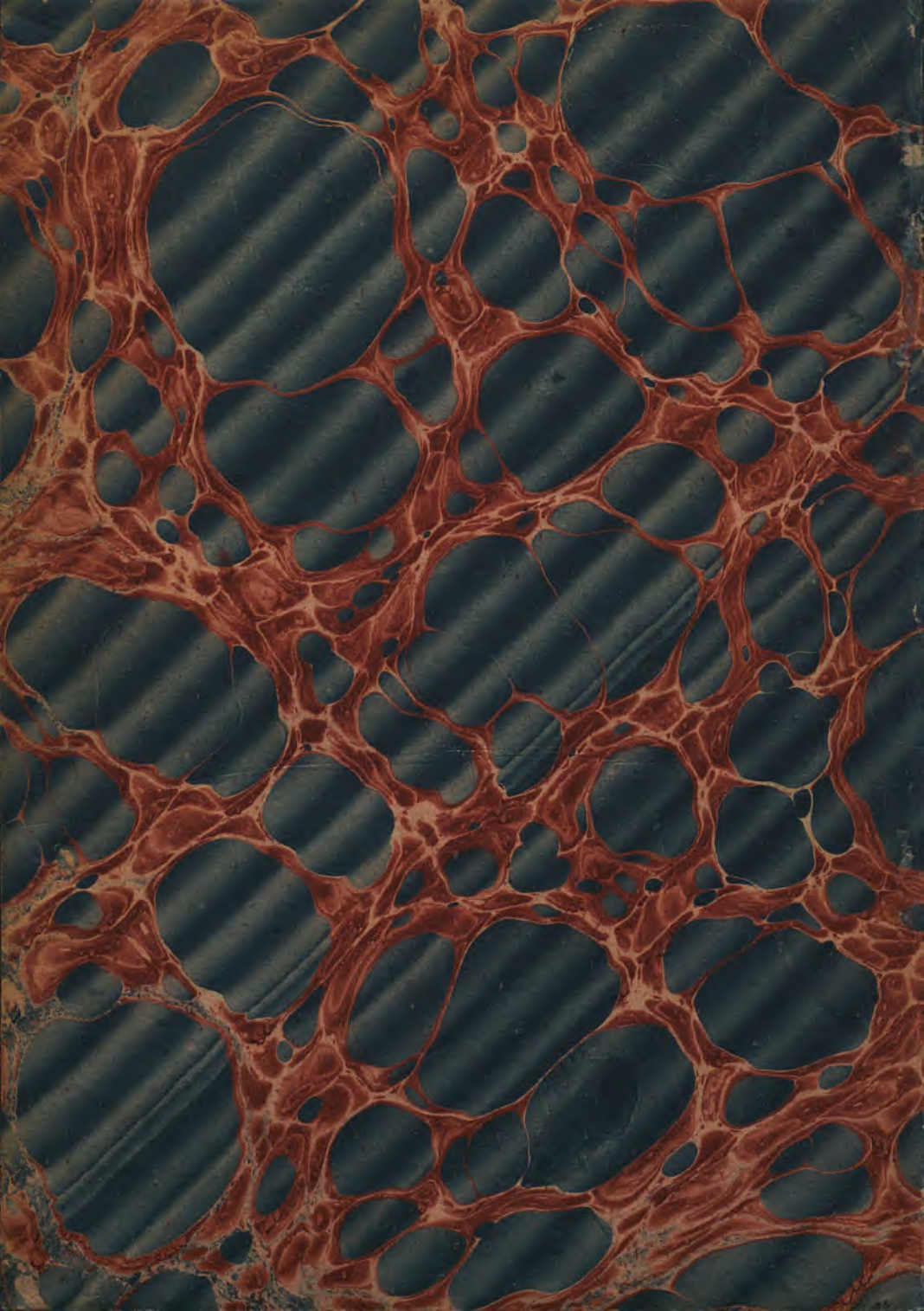

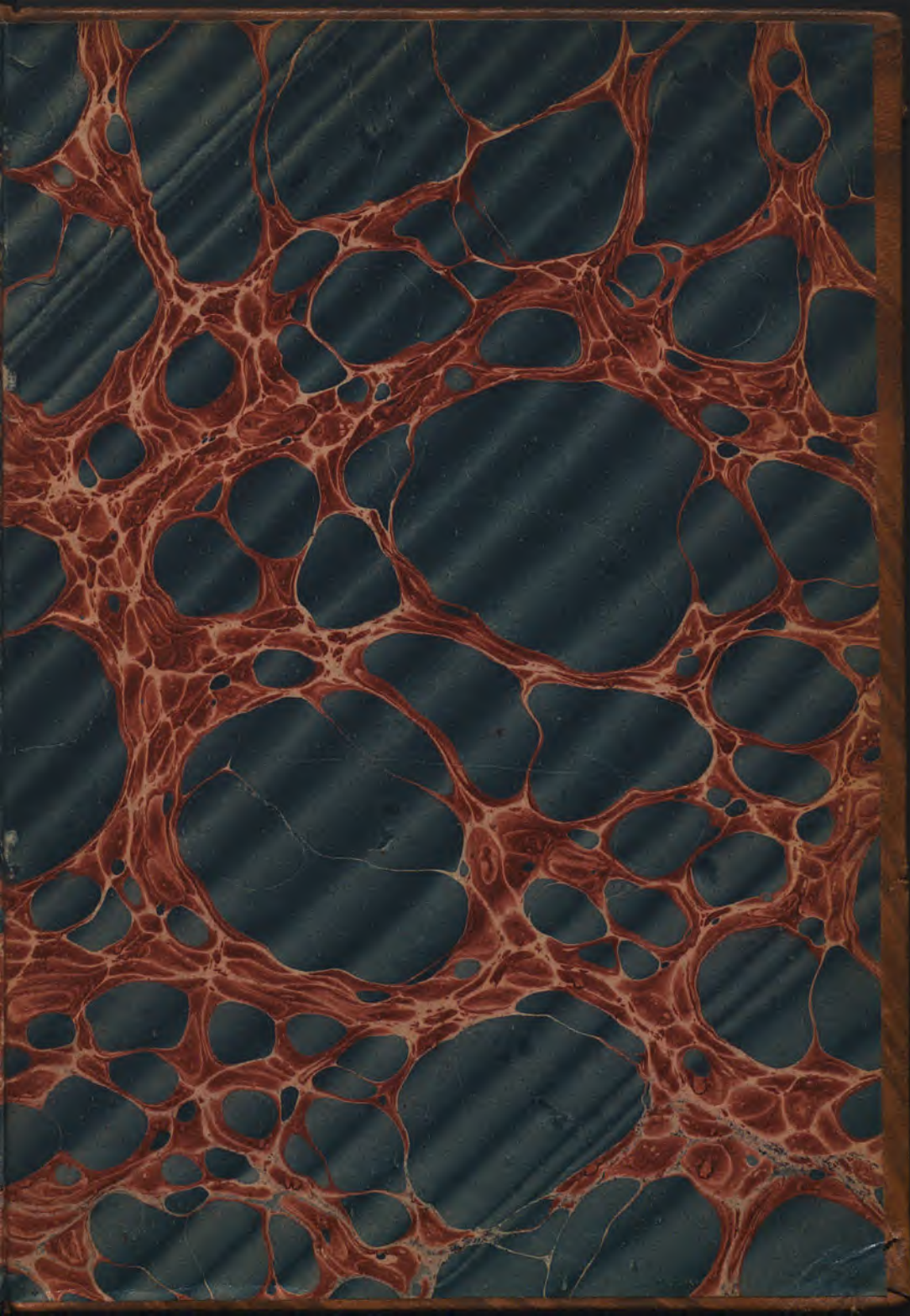

Ine
500

W
5
E